

РЕШЕНИЕ

№ 1620

гр. Пловдив, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефка Т. Михова

Членове: Борис Д. Илиев
Николай К. Стоянов

при участието на секретаря Ангелинка Ил. Костадинова
като разгледа докладваното от Борис Д. Илиев Въззивно гражданско дело № 20235300502309 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба на К. М. П., ЕГН *****, чрез пълномощника й адв. Ц. Т., против Решение №2559 от 05.06.2023г., постановено по гр.д. №9724/2021г. по описа на Районен съд-Пловдив, V бр.с. в частта му, с която съдът се произнесъл за вината за разстройството на брака, в частта му за определения режим на лични отношения между бащата М. Д. С. и детето Д. М.в С., и в частта му, с която е бил отхвърлен иска за издръжка за разликата над 350 лв. месечно до предявения размер от 600 лв. месечно за периода от датата на подаване на исковата молба- 14.06.2021г., както и за периода 10.05.2021г.- 14.06.2021г. Излагат се доводи за недопустимост и неправилност на решението в посочените му обжалвани части, като се иска обезсилването му като недопустимо в частта, с която съдът се е произнесъл по вината за разстройството на брака, и отмяната му като неправилно в частта за определения режим на лични отношения между бащата и детето и в частта за отхвърляне на иска за издръжка за разликата над 350 лв. месечно, като бъде определен взетия с привременните мерки режим на лични

отношения между бащата и детето и бащата бъде осъден да заплаща издръжка в размер на 600 лв. месечно, считано от 10.05.2021г.

Постъпил е отговор на въззивната жалба от ответната страна по нея- М. Д. С., ЕГН *****, чрез пълномощника му адв. Т. Ч., в който същата се оспорва и се иска решението в обжалваната му част да бъде потвърдено.

Пловдивският окръжен съд, след като провери обжалваното решение съобразно правомощията си по чл.269 от ГПК, прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК и обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с иск за развод, предявен от К. М. П. против М. Д. С., с който съгласно разпоредбата на чл.322, ал.2, изр.2 от ГПК са били съединени за разглеждане икове за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на роденото от брака дете.

С решението в обжалваната му част първоинстанционният съд е прекратил брака между страните като дълбоко и непоправимо разстроен, обявил е, че вина за разстройството на брака имат и двамата съпрузи, предоставил е родителските права по отношение на роденото от брака дете Д. М.в С., ЕГН *****, на майката К. М. П., ЕГН *****, и е определил местоживеенето му при майката, определил е следния режим за лични отношения между бащата М. Д. С., ЕГН *****, и детето Д. М.в С., ЕГН *****: всяка първа и трета седмица от месеца за времето от 17,00ч. в четвъртък до 09,00ч. във вторник с преспиване при бащата, един месец през лятото, несъвпадащ с годишния отпуск на майката, както и бащата да има право да присъства на всички лични празници на детето, осъдил е бащата М. Д. С., ЕГН *****, да заплаща на детето Д. М.в С., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител К. М. П., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 350 лв., считано от датата на подаване на исковата молба-

14.06.2021г. до настъпване на законоустановена причина за изменението или прекратяването на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена месечна вноска, както и издръжка в размер на 350 лв. месечно или общо 385 лв. за минал период от време- от 10.05.2021г. до 14.06.2021г., ведно със законната лихва, като е отхвърлил иска за издръжка, както за периода от датата на предявяване на иска, така и за минало време, за разликата над уважения размер от 350 лв. месечно до пълния предявен размер от 600 лв. месечно.

Съгласно чл. 269 ГПК съдът се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта- в обжалваната част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата, като с оглед задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение №1/2013г. от 09.12.2013г. на ОСГТК на ВКС може да приложи императивна материалноправна норма дори ако нейното нарушение не е въведено като основание за обжалване, и не е ограничен от посоченото в жалбата, когато следи служебно за интереса на някоя от страните по делото или за интереса на родените от брака ненавършили пълнолетие лица при произнасяне на мерките относно упражняването на родителските права, личните отношения, издръжката на децата и ползването на семейното жилище.

При извършената служебна проверка на решението съобразно правомощията си по чл.269, изр. първо от ГПК съдът намери, че същото е валидно. В частта му, с която съдът се е произнесъл по вината за разстройството на брака, решението е процесуално недопустимо. Съгласно разпоредбата на чл.49, ал.3 от СК с решението по допускане на развода съдът се произнася и по вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това. В случая нито ищцата с исковата молба, нито ответникът с отговора, са правили искане за произнасяне от съда по вината за разстройството на брака, поради което и съдът не е следвало да се произнася по този въпрос. Ето защо в частта му, с която е обявил, че вина за разстройството на брака имат и двамата съпрузи, решението следва да бъде обезсилено като недопустимо. При това положение следва да се пристъпи към проверка на правилността на решението в рамките на оплакванията в жалбата и при служебна преценка за това дали не са допуснати нарушения на императивни материалноправни правила и/или съществени процесуални нарушения, които въззивният съд да

трябва да поправи с оглед на задължението му да следи за интереса на ненавършилите пълнолетие деца и без да има наведени от страните оплаквания. В тази връзка следва да се посочи, че допуснатият от районния съд процесуален пропуск, който бе констатиран от настоящата инстанция, е поправен в хода на въззивното производство, като въззивният съд в изпълнение на служебните си задължения по чл. 59, ал. 6 от СК допусна и извърши изслушване на родителите за непосредствена преценка на родителския им капацитет.

По режима на личните отношения:

За да определи обжалвания в настоящото производство режим на лични отношения между бащата М. Д. С., ЕГН *****, и детето Д. М.в С., ЕГН *****, първоинстанционният съд е приел, че бащата има отлични родителски качества и е в интерес на детето да му се осигури възможност да контактува със своя баща.

Настоящият състав на съда споделя доводите във въззивната жалба, че така определеният от първоинстанционния съд режим на лични отношения не е съобразен с възрастта на детето и с обстоятелството, че то посещава детска ясла, а вече и детска градина, в делничните дни, през които бащата обективно не би могъл да осъществява лични контакти с детето.

По въпроса за мерките относно личните отношения между децата и родителя, на когото не се предоставя упражняването на родителските права, с Постановление на Пленума на Върховния съд № 1/1974г. са дадени задължителни указания до съдилищата, съгласно които личните отношения между родителя и детето трябва да се определят така, че да се създаде нормална обстановка за поддържане на тези отношения, като се съобрази интереса на детето от установяване и поддържане на близък контакт с родителя и неговите близки, а също и от възможностите на този родител.

При определяне режима на лични отношения следва да бъде съобразен интересът на детето. Той налага осигуряването на възможност за най-пълноценни контакти и с двамата родители независимо, че те не полагат за него съвместни грижи в едно домакинство. Родителят, който не упражнява непосредствено родителските права, не е лишен от тях и също следва да има възможност пълноценно да изразява своята родителска обич и да полага

грижи, още повече, когато този родител има желание и търси начини за контакти и сближаване с детето. За родителския капацитет на бащата съдът доби лични и непосредствени впечатления след изслушването му по реда на чл. 59, ал. 6 СК. Пред съда той сподели, че има желание да поддържа контакти с детето и да се запознае с посещаваното от него детско заведение. Желаете същите да бъдат с преспиване, за да се запознае с навиците му. Същевременно от събраните по делото доказателства се установява, че бащата притежава много добри възпитателски качества /в този смисъл е заключението на приетата съдебно психиатрична и психологична експертиза/, като е налице и възможност за помощ от трети лица /дядото и бабата по бащина линия/. Действително по делото се установява, че спрямо бащата М. С. са били предприети ограничителни мерки по ЗЗДН, но съвкупната преценка на доказателствата по делото сочи, че се касае за изолирана проява, дължаща се до голяма степен на влошените му отношения с бившата му съпруга в периода на фактическата им раздяла.

При определяне режима на лични контакти между бащата и детето следва да бъде съобразена крехката възраст на детето, обстоятелството, че посещава детска градина през делничните дни, и биологичните му навици, в т.ч. необходимостта да спи в следобедните часове. На бащата следва да се предостави по-голяма възможност да контактува с детето през почивните и празничните дни, както и на личните празници, вместо през дните, в които детето обичайно посещава детско заведение. Предвид горното настоящият състав на съда намира за най-подходящ с оглед на интереса на детето следния режим на лични отношения: всяка първа и трета седмица от месеца за времето от 18,00ч. в петък до 18,00ч. в неделя с преспиване в дома на бащата; два пъти по 15 дни през лятото /01.06.-15.09/ по споразумение с майката, а ако такова не се постигне- от първи до петнадесети юли и от петнадесети до тридесети август всяка година; на рождения ден на бащата- от 10ч. на 13.10 до 10ч. на 14.10; всяка четна година: по време на следните официални празници- на Трети март, Гергьовден /06.05./, Деня на съединението /06.09./ и Деня на народните будители /01.11./- от 18ч. предходния ден до 19ч. на съответния ден, както и на Коледа /Бъдни вечер и Рождество Христово/- от 18ч. на 23.12. до 18ч. на 26.12; на рождения ден на детето- два часа по

споразумение с майката, а ако такова не бъде постигнато от 17,30 ч. до 19,30 ч.; всяка нечетна година- на Великден /от 10ч. на Велики петък до 18ч. на Велики понеделник/, на Нова година /от 10ч. на 31.12. до 18ч. на 01.01./, както и на Първи май, Двадесет и четвърти май и Деня на независимостта /22.09/- от 18ч. предходния ден до 19ч. на съответния ден; на именния ден на детето- два часа по споразумение с майката, а ако такова не бъде постигнато от 17,30 ч. до 19,30 ч.; всяка година във времето, през което майката ползва платен годишен отпуск, както и на рождения и именния ѝ ден /между 10,00ч. на съответната дата и 10,00ч. на следващия ден/, не се прилага общия режим на лични отношения на бащата с детето- всяка първа и трета седмица от месеца за времето от 18,00ч. в петък до 18,00ч. в неделя.

Предвид горното в частта му за определения режим на лични отношения на бащата М. Д. С. с детето Д. М.в С. обжалваното решение следва да бъде отменено, като вместо него се определи описания по-горе режим на лични отношения.

По издръжката:

За да присъди издръжка в размер на 350 лв. месечно, както за периода преди предявяване на иска, така и за периода след предявяването му първоинстанционният съд е приел, че с оглед доходите на родителите и възрастта и нуждите на детето за издръжката му са необходими 550 лв. месечно, от които бащата предвид по-големите си материални възможности следва да осигури 350 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо от това дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, а съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от СК размерът на издръжката се определя в зависимост от нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи. По делото се установява, а и по това няма спор между страните, че детето е на три години и в делничните дни посещава детска градина, за която не се дължи такса. От събраните по делото доказателства не се установяват никакви изключителни нужди на детето, които да не могат да бъдат покрити с определената от първоинстанционния съд издръжка, нито жалбоподателката е посочила

по размер и пера конкретните месечни разходи за издръжката на детето. От представените пред първоинстанционния съд касови бонове и фактури за закупувани различни дрехи, играчки, хигиенни материали и детски храни не може да се направи извод за конкретен месечен размер на разходите, доколкото не е ясно за какъв период от време са използвани или ще бъдат използвани закупените стоки. По отношение на възможностите на бащата от събраните пред първоинстанционния съд писмени доказателства действително се установява, че той има високи доходи, както от трудово възнаграждение, така и от пенсия, и няма задължения за издръжка по отношение на други лица, поради което би бил в състояние да заплаща издръжка и в по- висок размер, но при липса на реално доказани и обосновани нужди такава не може да се присъди. Според настоящия състав на съда определената издръжка в размер на 350 лв., дължима от бащата както за периода преди завеждане на делото, така и за периода след завеждането му, е съобразена с критериите по чл.142, ал.1 от СК и на този етап не са налице основания да бъде увеличавана. Предвид горното в частта му, с която претенциите за издръжка са били отхвърлени за разликата над 350 лв. до 600 лв. месечно, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

И двете страни по делото са направили искания за присъждане на направените разноски. Според настоящия състав на съда обаче с оглед крайния изход на спора, доколкото въззивната жалба е частично основателна и частично неоснователна, то направените от страните разноски следва да останат за тяхна сметка, така както са направени.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение №2559 от 05.06.2023г., постановено по гр.д. №9724/2021г. по описа на Районен съд- Пловдив, V бр.с., в частта му, с която съдът се е произнесъл за вината за разстройството на брака.

ОТМЕНЯ Решение №180 от 20.01.2015г., постановено по гр.д. №12501/2014г. по описа на Районен съд- Пловдив, I бр.с., в частта му за определения режим на лични отношения между бащата М. Д. С., ЕГН *****, и детето Д. М.в С., ЕГН *****, като вместо това

ПОСТАНОВЯВА:

ОПРЕДЕЛЯ следния режим на лични отношения между бащата М. Д. С., ЕГН *****, и детето Д. М.в С., ЕГН *****:

- всяка първа и трета седмица от месеца за времето от 18,00ч. в петък до 18,00ч. в неделя с преспиване в дома на бащата;

- два пъти по 15 дни през лятото /01.06.-15.09/ по споразумение с майката, а ако такова не се постигне- от първи до петнадесети юли и от петнадесети до тридесети август всяка година;

- на рождения ден на бащата- от 10ч. на 13.10 до 10ч. на 14.10;

- всяка четна година: по време на следните официални празници- на Трети март, Гергьовден /06.05./, Деня на съединението /06.09./ и Деня на народните будители /01.11/- от 18ч. предходния ден до 19ч. на съответния ден, както и на Коледа /Бъдни вечер и Рождество Христово/- от 18ч. на 23.12. до 18ч. на 26.12; на рождения ден на детето- два часа по споразумение с майката, а ако такова не бъде постигнато- от 17,30 ч. до 19,30 ч.;

- всяка нечетна година: на Великден /от 10ч. на Велики петък до 18ч. на Велики понеделник/, на Нова година /от 10ч. на 31.12. до 18ч. на 01.01./, както и на Първи май, Двадесет и четвърти май и Деня на независимостта /22.09/- от 18ч. предходния ден до 19ч. на съответния ден; на именния ден на детето- два часа по споразумение с майката, а ако такова не бъде постигнато- от 17,30 ч. до 19,30 ч.;

Всяка година във времето, през което майката ползва платен годишен отпуск, както и на рождения и именния ѝ ден /между 10,00ч. на съответната дата и 10,00ч. на следващия ден/, не се прилага общия режим на лични отношения на бащата с детето- всяка първа и трета седмица от месеца за времето от 18,00ч. в петък до 18,00ч. в неделя.

ПОТВЪРЖДАВА Решение №2559 от 05.06.2023г., постановено по гр.д. №9724/2021г. по описа на Районен съд- Пловдив, V бр.с., в частта му, с която е бил отхвърлен предявения от Д. М.в С., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител К. М. П., ЕГН *****, иск за издръжка против М. Д. С., ЕГН *****, за разликата над 350 лв. месечно до предявения размер от 600 лв. месечно за периода от датата

на подаване на исковата молба- 14.06.2021г., както и за периода 10.05.2021г.-14.06.2021г.

В необжалваните му части решението е влязло в сила.

В частта му, с която е било обезсилено първоинстанционното решение, с което съдът се е произнесъл по вината за разстройството на брака, решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

В частта му за определения режим на лични отношения между бащата и детето и издръжката решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____